

Динъ при Петра Вербателева, до кои като знае, то
мина все принадлежението за тѣхъ благородно занимава
ше. Ужъ върхитъ ми, казвай те? 21

-браво! похваляно! много добър, благодаренъ Ти,
придружено! кой да! и звика всегнато компанист-
и въ много всички си растителности ^{капем} шепкиръ, вадонидъ
и ^{портаната} циндоча наедно съ Щурковей да ниде върватъ есева
да се восениръ.

карт циндоча

да се веселимъ.
— Господа! кажа единъ отъ тѣхъ ^{како пришедохъ} на пѣснь, не мислитъ ли кои, че вѣрбарево нѣма пари, че зои и е истарилъ да каро се зрени, ^{а тукъ} тои тои зрени, — а при зрениа тоа тои зрени, зрениа на поготи сѣубавица, не е прилично да се ходи, понеже разни сѣубаве се прѣскажъ, ^{на нѣв сѣуб} а тоа самосе се, вѣди на добротѣ неако зренимъ.....

[illegible]

Но за нецел еше Врбарева годинаше,
— Не извод сета? Овие общицъ въпросъ, ^{които се} предположи въ
дворницъ на Врбарска на общо разискване.